Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26550
Copyright: Admont, Benediktinerstift

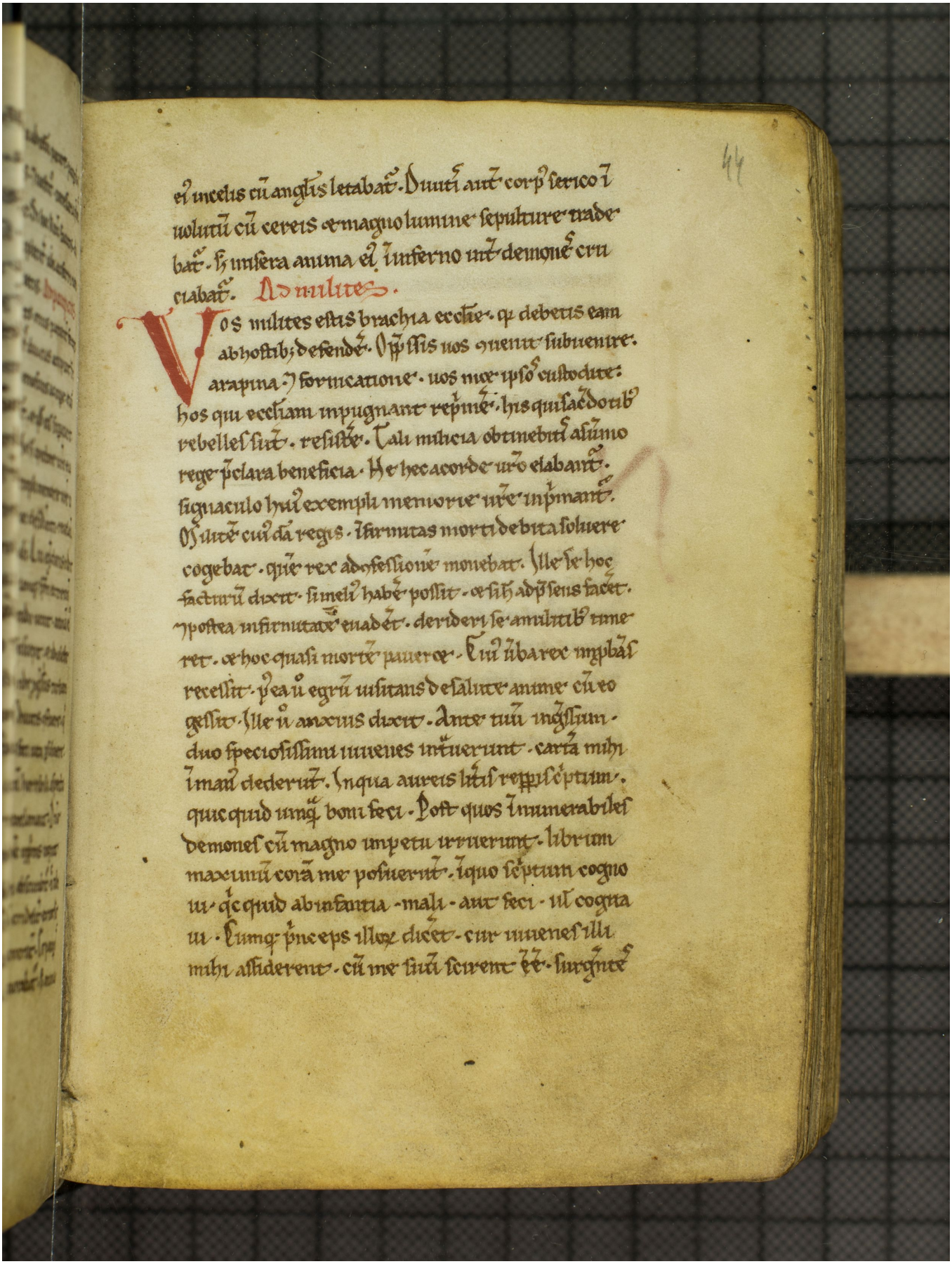

44

et incelus cum anglis letabat. Diuiti autem corpus serico
involutum cum cereis et magno lumine sepulture tradebat. Sed misera anima eius in inferno inter demones cru
ciabat. Ad milites.

Vos milites estis brachia ecclie. quae debetis eam
ab hostib; defendere. Oppressis uos oportet subuenire.
a rapina et fornicatione. uos mere ipso custodire:
hos qui ecclam impugnant repimere. his qui sacerdotib
rebelles sunt. resistere. Tali milicia obtinebitis a summo
rege preclara beneficia. Hec hec accorde uero elabant.
signaculo huius exempli memorie uere inprimant.
Quidam cum da regis. infirmitas morti debita soluere
cogebat. quem rex ad confessionem monebat. Ille se hoc
facturum dixit. si meli habere posset. et sic ad presens facet.
postea infirmitate euadet. deridere se a militib time
ret. et hoc quasi morte pauere. Cum iubare rex impbas
recessit. pea u egru uisitans de salute anime cum eo
gessit. Ille u anxius dixit. Ante tuum ingressum
duo speciosissimi iuuenes intuerunt. carta mihi
in manu dederunt. In qua aureis litis reppi septum.
quicquid unqm boni feci. Post quos innumerabiles
demones cum magno impetu irruerunt. librum
maximum coram me posuerunt. in quo septum cognoui
quicquid ab infantia mali aut feci. nil cogitaui. Cumq princeps illorum dicet. cur iuuenes illi
mihi assiderent. cum me tuum scirent esse. surgente